

ÖZDEYİŞİRLER / 6
Hayrettin Ökçesiz

evsiz kitaplar
2016

ÖZDEYİŞİRLER / 6

Yazar

Hayrettin Ökçesiz

Yayınevi

Yazardan Direkt – Turkey

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-605-9385-10-7

SUNUŞ

Bu böyle gidecek. Şimdi de özdeyişirler/6...

Bu sözler böyle gidecek, böyle gitmeyinceye dek bu şeyler bu ülkede.

İyi okumalar karanlık ülkenin insanları size!

Sevgiyle kalmayın, uçun sevgiyle...

Konyaaltı, Temmuz 2016

ŞAKA BU ÜLKE

kendi kendime konuşunca

deli derler
kendimce konuşunca sana
deli derler
seninle konuşunca
değil
içimden konuşunca
değil
kimseyle konuşmayınca
hiç değil

bir tutuşma derecesi var

her kağıdın
her yaprağın
her sayfanın
her sabrın
yürekte
bir
yakma derecesi var gemileri

denize

inen bir yol
denli güzel ne var

vesikalık

ne çağrışımlı

bir sözcük
en başından
alalım zamanın
şipşak suda
on dakika da
yarı ıslak
masada
hazır
bulunurdu
suretin
devletin bir işine
yarayacaksın diye
nerde kim bilir
damlayacaktı
terin kanın
toprağa
ne hazin
bir sözcüktü
aslında o

haydi
paydos
evliler evine
ölüler gömütüne

nasıl mı çekilir
itelesen
bence

bu hayat

öyle yazmazdım

dediğim çok şey var

öyle yazamazdım

dediğim de çok

öyle yaşamazdım

dediğim çok hayat var

öyle yaşayamazdım

dediğim de çok

ölsem desem

almıyor

ölmesem desem

dolmuyor

böyle bir bardak

bu hayat işte

sıcaklardan abi

geçer

geç gelmiş

genç gitmiş

niceler var

kahpe felek
tutar defterlerini

kimse tutmaz
ellerinden
çocukların

niye gözlerim doldu
yaştan mı
bunca
yıl
yaşamaktan mı
onca acıyı görünce seni
yurdum der dururdun
zavallı kuş

ol der
sonsuzluk olur
bir sözcükten
neler olur
görüyor musun

dediklerim
vursun cama

tellerine gönlünün
dokunsun

gark olsun sevince
dedikçe dediklerce

değdikçe
düşüncelerine

bahar gelsin
bahar olsun

aşk olsun
yeryüzü

acılı severim
acıyı sevmem

düğünü
cenazeyi
sevmem
kendimin
bile olsa

ÖZDEYİŞİİRLER / 6

Hayrettin Ökçesiz

evsiz kitaplar

150.

Büyük beyin devreden çıkınca, tüm hayat devreden çıkar.
Yalnızca kan akar.

151.

Anlam en çok yittiğinde aranır.

152.

Bir toplum sorunlarını evrensel hukuk kültürüyle
çözemiyorsa, kan revan içinde çürüyüp gider.

153.

En büyük tehlike evrensel hukuk kültüründen kopmaktır.
Bu iki nedenle olur. Birincisi, bileni kalmaz. İkincisi
bilerek isteyerek çiğnenir. Şu anda her ikisi de devreye
girmek üzeredir.

154.

Tüm Hukukun özü direnme hakkıdır. Kaynağı da özgür
ve yetkin bir duyuncudur. Duyuncu düşün ve sanat
özgürleştirir ve yetkinleştirir.